

De Zoon van God werd een mensen Zoon

Wij, mensenkinderen, hebben deel aan het vlees en bloed van Adam na de zondeval.

Een vlees, waarvan Paulus zegt in Romeinen 7:18 "Want ik weet, dat in mij - dat wil zeggen in mijn vlees - geen goed woont." In dat vlees kwam Jezus.

In Hb. 2:14 wordt het grote geheimenis der godsvrucht geopenbaard, namelijk Christus geopenbaard in het vlees (1 Tim. 3:16).

Hij kwam in een vlees – zoals Romeinen 8:3 zegt – aan dat der zonde gelijk, en wel om de zonde.

Hij baande als Voorloper door het voorhangsel, dat is zijn vlees – een nieuwe en levende weg (Hb. 10:19/20) en die gebaande weg mogen wij nu gaan.

14 Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft

ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttronen.

Alleen door op gelijke wijze deel te krijgen aan bloed en vlees als de kinderen, kon Hij – door zijn dood – hem die de macht over de dood had, de duivel, onttronen.

Hier is de duivel in de val gelopen. Immers, de ziel die zondigt, die zal sterven, maar Jezus heeft nooit gezondigd.

Maar Hij is wel - in alle dingen op gelijke wijze als wij (Jac. 1:14) verzocht geweest, maar de begeerte werd nooit bij Hem bevrucht en daardoor heeft Hij nooit gezondigd.

- Jezus heeft nooit een zondige natuur gehad.
- Jezus heeft de zonde nooit gekend, want de zonde kent men pas als men de zonde doet.
- Jezus heeft nooit een zondig vlees gehad want een zondig

vlees heeft iemand, die gezondigd heeft.

Omdat Hij toch ter dood werd gebracht, werd de duivel, die de macht over de dood had, ontroont.

Van deze wijsheid Gods heeft geen van de beheersers dezer eeuw geweten, want indien zij van haar geweten hadden, zouden zij de Here der heerlijkheid niet gekruisigd hebben (1 Cor. 2:8).

15 En allen zou bevrijden, die gedurende hun ganse leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren.

Jezus heeft als gevolg hiervan, de zijnen bevrijdt van angst en slavernij! Geen angst voor de dood en geen slavernij meer.

16 Want over de engelen ontfermt Hij Zich niet; maar Hij ontfermt Zich over het nageslacht van Abraham.

In de Engelse King James vertaling staat zo ongeveer dit: Hij nam geen engelen natuur aan maar die van het nageslacht van

Abraham. En die richting wijst ook het volgende vers, dat begint met: *daarom*.

17a Daarom moest Hij in alle opzichten aan zijn broeders gelijk worden.

Ja, in alle opzichten moest Hij aan zijn broeders gelijk worden en zo kon Hij in alle dingen op gelijke wijze als wij verzocht worden, doch zonder te zondigen. (Hb. 4:15).

Zo vaak als wij verzocht worden, zegt immers Jacobus 1:14, worden wij verzocht door de zuiging en verlokking van onze eigen begeerten.

En Hij is in alle dingen op gelijke wijze – en niet op een heel andere wijze – als wij verzocht geweest.

17b... opdat Hij een barmhartig en getrouw hogepriester zou worden bij God, om de zonden van het volk te verzoenen.

Jezus weet wat het is, om verzocht te worden. Er is niemand die ons daarin zo goed begrijpt

als Hij. De zonde heeft Hij nooit gekend want men kent de zonde pas, als men die doet.

Maar Jezus weet wat het is, om verzocht te worden. Hij is onze hemelse hogepriester en advocaat. Hij leeft altijd om voor ons te pleiten. Hij is een barmhartig en getrouw hogepriester.

18 Want doordat Hij zelf in verzoeken geleden heeft, kan Hij hun, die verzocht worden, te hulp komen.

Jezus kan ons te hulp komen, want Hij leed immers zelf in het vlees. (1 Petrus 4:1):

Dit leven is mogelijk door de kracht van de Heilige Geest, zoals Romeinen 8:13 noemt:

Indien gij echter door de Geest de werkingen van het lichaam doodt, zult gij leven.